

Non incōmodū fuerit: si uel cōpendio dicemus
quæ res quæstiones ue unoquoq; Anteroticorū
libro cōtineant. Hoc enī pacto materiæ pars
quælibet poterit facilius & p̄cipi & inueniri. Sūt autē li
bri tres: quos auctor ip̄e de amoris etiā generib; īscripsit.
Primi libri proœmiū īdicat q̄ suauia: q̄q; utilia sint stu
dia literarū: ea p̄sertī quib; ueritas quærit̄. Præterea ex
hortatur eos: qui liberalib; cupiūt dare operā discipli
nis: ut duo maxīe uicia deuiant. supbiā & luxuriam.

- i. Primo at̄ libro tractat̄ de cupidīs natura. Fol. iiii.
- ii. Quid de cupidinis simulacrho poetæ pictoresq;
senserint. Folio. vi.
- iii. Cupido an ip̄e sit amor. nec ne sit. Folio. vi.
- iiii. Qz tres cupidines fuerūt: ex quib; duo Venereus
& Anteros inter se semper dissident: continuūq;
bellum gerunt. Folio. vi.
- v. Venereus cupido qualis a poetis fictus sit. Fo. ix.
- vi. Qz uterq; cupido telis utitur duobus. Folio. x.
- vii. Qualem pictores cupidinem illum Venereum es
se uoluerunt. Folio. x.
- viii. De significatu eorum: quæ de cupidinis forma ge
stu ue finguntur. Folio. xi.
- ix. Cupido quid & unde sit. Folio. xi.
- x. Cur cupido esse puer fingitur. Folio. xii.
- xi. Quare etiam formosus & elegans. Folio. xii.
- xii. Quare præterea cæcus uelatus ue. Folio. xii.

- xii. Quare nudus quoq. Folio. xiii.
- xiii. Qz cupido bōa oīa & īgeniū uī ī primis aut auferat aut corrūpat: et mala inferat pluriā. fo. xiii.
- xv. Qz cupido libertate priuet hominem. fo. xiiii.
- xvi. Qz deinde nomine & gloria. folio. xiiii.
- xvii. Qz bōa quoqz corporis tollat minuat ue. fo. xv.
- xviii. Qz absumat deniqz fortunæ bona. fo. xv.
- xix. Cur alæ cupidini tribuāt: & q̄tæ q̄lesqz. fo. xvi.
- xx. Cur cupido nunc blandus: nunc etiam crudelis appelletur. folio. xvii.
- xxi. Qualis sit quid ue significet cupidīs sagitta. xvii.
- xxii. Quid sibi uelit arcus cupidinis: quid huius cordula: quid pharetra: quid deniqz sagittatio percussio ue. folio. xvii.
- xxiii. Quid cupidinis rubor significet colorisqz suauitas. fo. xviii.
- xxiiii. Cur e parnasi arce cupido iaculari fingit. xviii.
- xxv. Quid significet cupidīs ignitus currus: quid deī de iī qui illum trahunt equi quattuor. fo. xviii.
- xxvi. De amantum seruitute atqz miseria. fo. xix.
- xxvii. De amantum dolore & cruciatu. fo. xx.
- xxviii. Qui iis hominibus significantur: qui currui cupidinis circumiecti iacent. fo. xxi.
- xxix. Quid cupidinis capillus sibi uelit. fo. xxi.
- xxx. Quid cupidīs diadēa corōa ue significet. f. xxii.
- xxxi. An coitus cum secundum naturam esse uideat

- sperni aut debeat aut possit. fo. xxiii.
 xxxii: Qui hostes humano generi maxime insidien-
 tur. fo. xxv.
 xxxiii: Anterotis simulacra que dicantur esse. fo. xxvi.
 xxxiiii: Secundi libri proemium in primis memorat que fue-
 rint comodiore que expedientiora gymnasia lit-
 terarum ea que apud priscos philosophos ex-
 stiterunt. Deinde eum maximi sceleris insimu-
 lat: qui ex innocenti ac libera solitudine scho-
 la in urbes primus transtulit. Postremo ea receser-
 mala: que illinc assidue sequantur. fo. xxviii.
 xxxv: Secundo libro dicitur de Anterotis natura et
 qualitate. fo. xxxi.
 xxxvi: De Anterotis genealogia fo. xxxi.
 xxxvii: Quid significet capillus ac corona uitaque Hip-
 polyti: in quo Anterotis natura et uis omnis fa-
 cile intelligitur. fo. xxxii.
 xxxviii: Quid sibi uelit que feroces equos hippolytus co-
 gere soleret: ut ei obsequerentur fo. xxxii.
 xxxix: Quod affectus humani pro metis qualitate et bo-
 ni esse et mali possunt fo. xxxiii.
 xl: Cur pudicitia difficile retineatur conserueturque
 in urbibus. fo. xxxiii.
 xli: Quod otium semper fugiendum sit. fo. xxxiiii.
 xlii: Quid significet illa Hippoliti exercitia: rætia.

- laqueosq; tendere: in prædam exierare canes: in
 sectari feras: easq; sternere. Et quo pacto concu-
 piscencia uel fugerit uel comprimatur. Fo. xxxiiii.
- xlvi: Qui sunt gradus amoris ineundi concipien-
 di ue. fo. xxxv.
- xlvi: An & quibus mors metuenda sit: quæ duplex
 est. Fo. xxxvi.
- xlv: Quale sit cæleste illud ac summum bonum. xxxvii.
- xlv: Quod nullum uicium magis hominem a deo auertit quam
 uoluptas libidinis. Fo. xxxviii.
- xlvii: Qualis poena sit cruciatuq; inferorum. xxxviii.
- xlviii: Vtrum ne animæ reorum nunc quoq; excru-
 cientur: an tantum post resumpta corpora. xxxix.
- xlix: Quomodo corpora summis doloribus summisq;
 cruciatibus apud inferos affecta: diu possint
 uiuere: esse uel sempiterna. Fo. xxxix.
- l: An uera sit opinio eorum: qui suis patientibus
 animis existimant non nisi post resumpta cor-
 pora sese quicquam passuros esse supplicio-
 rum. Fo. xl.
- li: Quando qualeq; futuræ sit diuinum illud gene-
 raleq; iudicium. Fo. xl.
- lii: Quod oculi a sceminarum aspectu detorquendi
 sunt. Fo. xlii.
- lii: Quod sceminae sunt quoq; fugiendae. Fo. xlii.
- liii: Qui sunt meretricum mores. fo. xlii.

- lxv: Quid quem soleat in amica: ^uq̄ id frustra & in
aniter. Fo. xlvj.
- lxvi: An ratione comprimi libido possit. fo. xlvii.
- lxvii: An coniugiū sit malum. Et an cōiugio cōiuges
utentes peccent. fo. xlviii.
- lxviii: Qz libido & malū est: & blandum malum ap
pellatur. fo. xlviii.
- lix: Qz deo nihil ē odibilius: q̄ scelere gloriari gau
dere ue. fo. xlix.
- lx: Quibus ex causis pollutio pficiscat̄: & an pec
catum sit. fo. xlix.
- lxi: Qz foeminae inconstantesq̄ leues sunt. & cupi
diores q̄ uiri. fo. l.
- lxii: Qz uicio uicium nequeat curari. fo. l.
- lxiii: De multiplici ornatu muliebri. fo. li.
- lxiiii: Quæ sint foeminae foeditates. fo. lii.
- lxv: Qz non solum mulierosorum consortia sunt
uitanda: sed etiam mollium poetarum li
bri. fo. lii.
- lxvi: An pati sit miser: & quando. fo. liii.
- lxvii: Qz nō tutum sit trāfactæ fidere castitati. fo. liii.
- lxviii: An peccet qui coactus coierit. fo. liiii.
- lxix. Libri tercii proœmium declarat quam ob cau
sam capessenda sunt studia litterarum: & quē
admodum queratur sapientia: & qui uere sa

- 4
- pientes appellentur. Fo. lvi.
 lxx: Cur cupido geminus dictus sit. Fo. lviii.
 lxxi: An auctor causa ue mali appetitus esse pos-
 sit: & cur homini sit tributus. fo. lix.
 lxxii: An appetitus precedat uoluntatem: an po-
 tius sequatur. fo. lx.
 lxxiii: Quod appetitus tria sunt genera. fo. lx.
 lxxiiii: An appetitus sit amoris causa. fo. lxi.
 lxxv: Quod amor passio est: non etiam actio: sed actus
 potius. fo. lxi.
 lxxvi: An amoris causa sit uoluntas. fo. lxi.
 lxxvii: An uoluptas potius sit amoris causa. fo. lxii.
 lxxviii: Quae amoris denique causa sit: et quod nihil ma-
 gis est homini proprium quam amor. fo. lxii.
 lxxix: An amore causent sensus corporis: sed uisus
 praesertim: Et quibus a rebus cohibendi sint. lxiii.
 lxxx: Quae sit amoris definitio. fo. lxxv.
 lxxxi: Quod duo sunt rerum genera: & quomodo cog-
 noscantur. fo. lxxv.
 lxxxii: Quid sit uel appelletur bonum. fo. lxxvi.
 lxxxiii: Quod amor & turpis & honestus esse potest:
 quod utriusque mores natura: eademque pene uis
 esse uideatur. fo. lxxvi.
 lxxxiiii: Quotuplex amor sit. Fo. lxxvii.
 lxxxv: Quod charitas est diuinus amor. fo. lxxvii.
 lxxxvi: An in deo sicut est amor: ita quoque passio

- 1
- lxvii: An charitas cum a deo sit: recte animi motus dici possit. fo. lxxvii.
- lxviii: Quæ sit charitatis definitio. fo. lxxviii.
- lxviiii: Quæ sit charitatis definitio. fo. lxxviii.
- lxxxix: An charitas quia affectio est possit esse uicium. fo. lxxix.
- xc: An charitas sit uirtus. fo. lxxix.
- xcv: An quod bonum est: malum esse possit. fo. lxxix.
- xcvii: Quod timoris siue metus tria sunt genera. fo. lxxx.
- xcviii: Quæ metus iudicii damnationis uel ex fide maxime proficiscitur. fo. lxxx.
- xcviiii: Quæ triplex est credendi genus. fo. lxxx.
- xcv: An seruilis metus a spiritu sancto proficiscatur: Et an in charitate perfecta metus ullus esse possit. fo. lxxxii.
- xcvi: Quæ charitas est amicitia quædam. Et quæ uera sit amicitia. fo. lxxxiii.
- xcvii: Quæ sine fide placere deo nemo potest. Atque ideo nulla bona ab infideli facta: uera bona iudicantur. Et quæ fides est spiritualis ædificiæ fundamentum. fo. lxxxiiii.
- xcviii: Quæ omnis uera uirtus est a deo. fo. lxxxv.
- xcix: An charitas uirtutum omnium maxima sit. fo. lxxxv.

- c: An charitas augeri possit. Fo. lxxvi.
- ci: De culpaz peccatorz ue gradibus. fo. lxxvi.
- cii: Qz sunt animi partes duæ. fo. lxxvi.
- ciii: An ueniale peccatum quemadmodum mortifery
charitatem tollat. Fo. lxxvii.
- ciiii: An charitas minui queat Fo. lxxviii.
- cv: Qz tria sunt genera mōi ue peccandi. lxxviii.
- cvi: In quo cōsistat charitatis pfectio Fo. lxxviii.
- cvii: An sint in charitate gradus Fo. lxxix.
- cviii: An homo benefacere sine deo possit. Et an spon-
te damnationi se subiiciat fo. lxxx.
- cix: De diuina gratia: & quid appellatione gratiæ in-
telligendum sit fo. lxxxii.
- cx: Quæ charitate diligenda sint: & q̄ inimici quoq̄
sunt diligendi. fo. lxxxii.
- cxii: An angeli recte nostri pximi dicant̄ lxxxii.
- cxiii: An demones q̄si pximi diligendi sint. lxxxii.
- cxiiii: An proprium corpus charitate diligere debeat
mus. lxxxiii.
- cxv: Qz qui recte se ipse amat: deū quoq̄ amat. lxxxiii.
- cxvi: Quod in charitate est ordo quidam obseruan-
dus. fo. lxxxiiii.
- cxvii: An ppinqui sint magis diligendi q̄ extranei eti-
am meliores. fo. lxxxiiii.
- cxviii: An parentes magis diligere q̄ liberos debeat
mus. fo. lxxxv.

- cxviii. An uxor magis diligēda sit q̄ parētes. lxxxvi.
 cxix. Vter parentum plus a liberis amari coli ue
 debeat. fo. lxxxvi.
 cxx. An inimici diligendi sint. fo. lxxxvii.
 cxxi. Qualis in omnes dilectio esse debet: sed erga
 deum presertim. fo. lxxxviii.
 cxxii. Quēadmodū pximus sit diligēdus. lxxxix.
 cxxiii. Qui finis sit amoris. fo. xc.
 cxxiiii. Quod & ubi sit summum bonum. fo. xc.
 cxxv. Qz soli boni sunt beati. fo. xc.
 cxxvi. Qz nō tā remūerat̄ uirtutis actus q̄ affectus. xci.
 cxxvii. Quid causā sit q̄ cū bñ oēs esse uelūt: bñtudis
 tamē capessēdā nō eadē sint oīum studia. xci.
 cxxviii. An bonus qui mala patit̄ bñs dici possit. xcii.
 cxxix. Qualia q̄raq̄ sūt & bōa corporis et fortunā. xciii.
 cxxx. Quēadmodū contēni ualeat fortuna. fo. xciii.
 cxxxvi. Qui sit rerum finis. fo. xciii.
 cxxxvii. Quemadmodū a peccato abstinenceamus. xciiii.
 cxxxviii. Cur non potius faciliusq̄ corpori animus: q̄
 animo corpus dominatur. fo. xciiii.
 cxxxix. Qz appetitus & ratio continuum inter se bel
 lum gerunt. fo. xcvi.
 cxxxv. Cur deus hominē nō optimū effinxerit. i. talē
 qui peccare nullo modo posset. fo. xcvi.
 cxxxvi. Cur homo factus est. fo. xcvi.
 cxxxvii. Qz nemo saluatur nisi uolens. fo. xcvi.